

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Първа картина

Верона. Стена пред градината на Капулети.
Влиза РОМЕО.

РОМЕО

Иъде натам, щом тук ми е сърцето?
Земя, върни се пак към своя център!—
/Прехвърля стената и скача отвъд.
Елизат БЕНВОЛИО и МЕРКУЦИО./

МЕРКУЦИО - Не е той глупав, вече е в леглото. —>

БЕНВОЛИО -
Оттука той в градината прескочи.
Повикай го, приятелю Меркуцио.

МЕРКУЦИО - Кълна се, че ще го повикам. — Чуй,
любовнико! Смешнико! Луда страст!
Нато въздишка се яви, Ромео!
Нажи ми някой стих — и туй ми стига!
Изхлипай "ах"; римувай "ох" с "любов",
продумай на Венера блага дума
или сина ѝ късоглед ядосай,
Амур — той крал Кофетуа олучи
и го залюби в бедното момиче. —
Горкият, мъртъв е — и вече трябва
със заклинание да го повикам.
Заклинам те в ~~в~~скръщите очи
на Розалина, в пурпурните устни,